

[Margrete Auken]

hvert fald have det for de engelske, og det er godt, at vi kan få et klart flertal, der beder om det. Men et beredskab for Barsebäck er altså sminke én gang til, og det ved miljøministeren også godt. Det, det først og fremmest kalder på hos f.eks. mennesker som mig, er humoristisk sans, for bare forestillingen om, hvordan det vil tage sig ud, hvis man skal have noget til at virke her, når vi så, hvad der skete sidste gang, er jo nok til, at man kommer til at græde, hvis man kan for grin, eller grine, hvis man kan for gråd, alt efter den retning tingene går i.

Jeg synes, vi skal sige meget klart til svenskerne: vi skal have det værk lukket! Det dér med beredskabet må foregå i mellemtiden. Det må ikke være sådan, at den svenske regering kan henholde sig til, at der udarbejdes for, jeg ved ikke hvilken gang beredskabsplaner i Danmark. De er ikke noget bevendt, hvis det går galt, og det ved ministeren godt.

Der har været en del kritik af nogle af os herinde, fordi vi har sagt offentligt, at de reaktioner, vi vil komme med, hvis Barsebäckværket ryger sig en tur, er uansvarlige. Jeg har sagt, at jeg ville tage mine børn, så hurtigt jeg kunne, og se at komme væk, og fru Anne Grete Holmsgård har føjet til, at vi så vil havne sammen nede i det første lyskryds, og det er fuldstændig rigtigt, så det vil ikke være begavet. Og så er der kommet nogle patetiske reaktioner; jeg tror bl.a., at Honoré i Kristeligt Dagblad har skrevet noget om, at præsten bør blive på sin plads, at politikerne bør stå på Christiansborg, og at vi andre bør dyrke vores sjælesorg, og hvad ved jeg, som om det var en naturkatastrofe, vi stod over for.

Nej, vi står over for en trussel om en katastrofe, som vi har mulighed for at få afværget, og det er rystende uansvarligt at pjatte med sådan noget som sin post i stedet for at få denne fare afværget. Ministeren kan godt skrotte alle de dér beredskabsplaner og tage hen til Ingvar Carlsson og fru Birgitta Dahl – det kan godt være, det ikke er så hyggeligt at tænke på, men der er ikke noget at gøre ved det – og sige til dem, at det er det samlede danske folketings ønske – for det fik vi jo at vide nu – at Barsebäck bliver lukket. Det er kommet lidt mere mumlende fra regeringspartierne, men ministeren mener det, folketingspartierne mener det, og nu håber vi, at der bli-

ver handlet lidt nordisk broderligt her og ikke arrogant.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne sige til fru Margrete Auken, at det jo ikke er ministeren, der udfærdiger betækningsbidrag. Men jeg har talt her i dag på regeringspartierne vegne, og jeg vil igen klart slå fast, at placeringen af Barsebäck i den afstand, det er placeret i i forhold til København, er meget uheldig. Det er jeg for øvrigt enig med min svenske kollega om, og på den baggrund har de forhandlinger, jeg indtil nu har ført med fru Birgitta Dahl, haft det klare sigte, at afgørelsen skulle træffes i forståelse for nærhedsprincippet, og at netop denne placering er uheldig. Samtidig giver jeg selvfølgelig over for fru Birgitta Dahl udtryk for den holdning, jeg her har givet udtryk for på regeringens vegne. Det er lige så klart, at jeg til regeringen indstiller, at den beslutning, folketing vedtaget, bliver bragt den svenske regering som den danske regerings holdning.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Hvis alt hang på os, så ville jeg være tilfreds med ministerens udtalelse nu, men nu er det altså en svensk statsråds reaktioner, vi er afhængige af her også. Den samme svenske statsråd, fru Birgitta Dahl, sagde på sessionen før Tjernobyl, at nærhedskriteriet ikke spillede nogen rolle – det sagde hun faktisk – man havde besluttet en effektudvidelse af Barsebäckværket. Det ved ministeren også godt. Det har været umuligt at trænge igennem med det tidligere. Ingvar Carlsson og Birgitta Dahl har sagt: vi handler i overensstemmelse med dansk-svenske aftaler. Men de har ikke sagt, at disse aftaler er indgået helt på svenskernes betingelser, for svenskerne siger, det er deres beslutning.

Jeg synes, ministeren skal tage med sig, at dette at sige, at den dansk-svenske aftale bliver overholdt, er mindre væsentligt, for det er svenskerne, der har lavet den, og det er vi utilfredse med i Danmark. Det er et dansk anliggende, og det kan ikke siges for tydeligt. Det kan godt siges tydeligere, end det er blevet gjort her, og det kan også siges tydeligere, end ministeren har gjort det. Det må siges sådan, at det på en eller anden måde trænger